

عنوان مقاله:

بررسی و تاثیر افزایش تعاملات اجتماعی و آرامش روحی و روانی در طراحی مجتمع کودکان بی سرپرست و بد سرپرست

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مصطفی بیردل - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرند، مرند، ایران.

ستار اصغری شیوه - استادیار، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد، مهاباد، ایران

خلاصه مقاله:

در پژوهش پیش رو به کودک و روانشناسی و ارتباط و تعاملات اجتماعی او توجه شده و در برنامه ی آموزشی مرکز طراحی شده صرفاً آموزش مد نظر نبوده بلکه بیشترین توجه به ذهن کودک و شخصیت انسانی او بوده است. از مهم ترین مسائل انجام گرفته، طراحی فضاهای مختلف برای شکوفایی و خلاقیت در کودک بوده است. برای پیشبرد تحقیق و رسیدن بهاهداف مورد نظر از روش توصیفی تحلیلی استفاده شده است. کودکان پیچیده نیستند بنابراین در این مجموعه از پیچیدگی فضاها کاسته شده تا کودکان راحت تر با آن ارتباط برقرار کنند. شناخت کافی از انسان و نحوه ارتباطش با سایرین و چگونگی آن می تواند در شکل دهی محیط برای برقراری بیشتر تعامل و ارتباط موثر می باشد. تعریف سطح مطلوب تعامل، به طور ذهنی از گفته های مردم و به طور عینی از موضع گیری هنجاری نسبت به زندگی خوب به دست می آید. هدف از این پروژه، طراحی فضایی برای زیست کودکان بی سرپرست و خلق شرایط لازم برای رشد عاطفی و جسمی آنان در فضایی مناسب و در خور پرورش و زندگی کودکی انسان می باشد تا بتواند ضمن شکوفایی استعدادهای خود، با اعتماد بهنفس وارد زندگی اجتماعی گردد.

کلمات کلیدی:

کودکان، بی سرپرست، بد سرپرست، تعاملات اجتماعی، آرامش روحی و روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904670>

